USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o námitce podjatosti soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslavy Ježoviczové, vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 4/2008,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Ježoviczová **není** vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 4/2008.

Odůvodnění:

U Krajského soudu v Ostravě probíhá řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2008, č. j. KUOK/17830/2008, o příspěvek na bydlení. Žalobce v průběhu řízení, v podání ze dne 6. 8. 2010, vznesl námitku podjatosti soudců Krajského soudu v Ostravě, přičemž jmenovitě uvedl soudkyni Ježoviczovou a Drahošovou. Podání je velmi těžko čitelné, z textu lze seznat alespoň nárys základních tvrzení, které spočívají v následujícím: v téže věci již bylo opakovaně rozhodováno, soudkyně pouze opisují z předchozích řízení. Věc je v rozporu s ústavním zákonem ČR, dle čl. 95 odst. 2 Ústavy je soud povinen věc postoupit na Ústavní soud ČR. Dále žalobce vytýká justiční vraždy ústavními prostředky a uzavírá s tím, že soudci krajského soudu jsou vyloučeni podle § 8 odst. 1 a 2 s. ř. s. Blíže žalobce námitku nezdůvodnil.

Krajský soud v Ostravě předložil Nejvyššímu správnímu soudu, který je podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), věcně příslušný o námitce podjatosti rozhodnout.

Nejvyšší správní soud o vznesené námitce podjatosti usoudil následovně: Podle platného rozvrhu práce Krajského soudu v Ostravě má být daná věc projednána samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou, proto se Nejvyšší správní soud zabývá námitkou podjatosti uplatněnou vůči této soudkyni. Dále soud konstatuje, že k námitce podjatosti ostatních soudců Krajského soudu v Ostravě, jež jsou podle názoru žalobce

vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, nemohl přihlédnout, neboť tito soudci nebyli na základě rozvrhu práce přiděleni k projednávání a rozhodnutí věci. Proto nemohlo být ani rozhodováno o tom, zda jsou uvedení soudci vyloučeni v této věci.

Ke vznesené námitce podjatosti se soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Ježoviczová vyjádřila tak, že jí nejsou známé žádné okolnosti, které by ji z projednávání věci vylučovaly.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. přitom představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

V daném případě je třeba nejprve uvést, že žalobce neuvedl prakticky žádnou dostatečně konkrétní a specifikovanou skutečnost, relevantní ve vztahu k institutu podjatosti. Podjatost je institutem, který se váže přísně na osobu. Soudci jsou vyloučeni z projednávání věci pro jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci vyplývá především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci; tak je tomu v případě, kdyby byl sám účastníkem řízení, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen na svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při řízení (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazovaní). Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být také založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, např. vztahem přátelským či naopak zjevně nepřátelským.

V projednávaném případě žalobce uvádí celou řadu neurčitých skutečností (nespokojenost s dřívějším postupem jmenovaných soudkyň, nejasné a nijak nespecifikované tvrzení o justičních vraždách ústavními prostředky, porušení Ústavy a povinnost postoupit věc Ústavnímu soudu), žádná z nich však nesvědčí o přímém poměru jmenované soudkyně k věci, nebo k účastníkovi - žalobci. Zákon přitom přímo vylučuje, aby důvodem pochybnosti o soudcově nepodjatosti mohly být okolnosti, které spočívají buď v jeho postupu v řízení v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V postupu soudce při projednávání konkrétní věci se totiž projevuje samotný výkon soudnictví a tyto okolnosti samy o sobě nemohou být důvodem k pochybnosti o nepodjatosti soudce.

Podle ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Nejvyšší správní soud musí konstatovat, že z obecných a zcela nekonkrétních tvrzení, která namítá žalobce, nelze dost dobře dovozovat podjatost jmenované soudkyně ve smyslu výše uvedeného. K tvrzení, že „(soudkyně) pouze opisují z předchozích řízení“, kterou chce žalobce patrně vyjádřit nespokojenost s předchozím postupem jmenované soudkyně, se poznamenává, že podle zákona explicitně důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. O případné podjatosti uvedené soudkyně pak nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spise.

Z námitky samotné i z předloženého spisu je zřejmé, že žádný z důvodů podjatosti podle § 8 odst. 1 s. ř. s. dán není a žalobce jej ani relevantně netvrdí. Žalobce námitku nezdůvodnil a neuvedl konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že důvod pro vyloučení soudkyně není dán. S ohledem na skutečnosti, že žalobce v rozporu s § 8 odst. 5 s. ř. s. žádný relevantní důvod neuvedl, a soudkyně, která má věc rozhodovat, takovýto důvod sama neshledává, nemohl Nejvyšší správní soud rozhodnout jinak, nežli tak, že soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Ježoviczová není vyloučena z projednávání a rozhodnutí této věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu